

terat nemlig det ærede Udvalg i Almindelighed har udtalt, at hvis Staten maatte behøve et saa betydeligt Tilskud, vilde der neppe kunne angives nogen anden Vej til at naae et saadant Resultat, end ved, at indføre en Indkomstskat — et Resultat, hvortil det forekommer mig, at ogsaa den ærede 9de kjøbenhavnske Folkethingsmand (Fenger) i Forbindelse med den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Konrad) i deres Minoritetsvotum ere komne —

Under det i den af Udvalget afgivne Betænkning, Pag. 672, saaledes som jeg skal tillade mig at oplæse, da Stykket ikke er meget langt: „Det kunde saaledes synes, at Fleertallet maatte komme til det Resultat, at man nu i det Hele maatte forkaste Lovforslaget, og at man burde overlade det til den næste Rigsdag at tage under Overveielse, om og hvorvidt en Indkomstskat vilde være at indføre, samt hvorledes denne hensigtsmæssigen maatte være at indrette, naar Regjeringen forelagde et dertil sigtende Lovforslag for denne. Men, da det ikke med Sikkerhed kan forudsæes, om Staten kan undvære en overordentlig Finants-Ressource i de nærmest paafølgende Aar, især fordi Kjøbenhavns Consumtion skal ophøre den 31te Marts 1852, og da Indførelsen af en Indkomstskat i ethvert Tilfælde fordrer Foranstaltninger og Forberedelser, som det vilde være vanskeligt i rette Tid at tage og fastsætte, naar Loven først forhandles umiddelbart, førend den skal træde i Kraft, kan Udvalgets Fleertal ikke skønne rettere, end at det dog vilde være rigtigst allerede nu at tage Beslutning om, at en Indkomstskat skal indføres, om end først fra 1852 at regne, og vi skulle nu saaledes for det Tilfælde, at Thinget bifalder, at det allerede nu bliver fastsat, at en Indkomstskat vil blive paa-

lagt, i Forening med Udvalgets øvrige Medlemmer gaae over til at betragte Lovforslagets Enkeltheder og nærmere udtale os om de betydelige Modificationer, som vi troe, at dette bør undergaae“ o. s. v. Udvalgets Mindretal har i Modsetning hertil ikke yttret, at Sagen burde aldeles forkastes, men den har Side 673 formeent, „at der slet ikke nu bør lages Bestemmelse om Skattens Størrelse eller Værdighed, men at blot Reglerne for dens Anlæggelse nu bør vedtages, og at derimod Skattens

Størrelse og det Tidspunkt, naar den skal tage sin Begyndelse, skal bestemmes ved særlig Lov“. Imidlertid er Regjeringen allerede nu kommen overeens med det forrige Udvalg om Størrelsen af Skatten, og det synes saaledes forsaa vidt, at der i alt Fald om dette Punkt ikke kan være en saa stor Meningsforskjellighed, at der kunde være Anledning til af den Grund at udsætte hele Sagen, og under alle Omstændigheder indseer jeg slet ikke, naar man først er enig om det Væsentligste, om det, som står der paa den største Vanskelighed, det, som i denne Sag har Opinionen meest imod sig, nemlig Skattens hele Anlæg, at der da kan være noget særdeles Betænkeligt ved at udtale sig ogsaa om det Tidspunkt, hvorfra Loven skal træde i Kraft. Regjeringen lægger for sit Vedkommende paa ingen Maade overordentlig Vægt paa, at det netop i denne Rigsdagssession bliver vedtaget, at Loven skal træde i Kraft fra den foreslaaede Tid. Naar man iøvrigt vedtager Reglerne for Indkomstskatten, bliver Sagen saa simpel, at det, meget hurtigt vil blive muligt under den følgende Legislatur ved et kort lille Lovforslag at bestemme det Tidspunkt, fra hvilket den skulde træde i Kraft. Alt, hvad den ærede 9de kjøbenhavnske Folkethingsmand har anført, synes mig ligesaa godt at kunne anføres imod det, han i Forbindelse med den ærede Folkethingsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Konrad) har yttret i Mindretallets Indstilling, som det er blevet gjort gjældende mod det af Regjeringen nu forelagte Lovforslag. Jeg troer saaledes, at Regjeringen befinder sig i fuldkommen Consequents med den hele Gang, Sagen har faaet.

Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning) har allerede fremsat adskillige Indvendinger mod de Indtægtsforhaabninger, som den ærede 9de Rigsdagsmand for Kjøbenhavn har opstillet, og jeg skal derfor ikke videre imødegaae disse Indvendinger, men indfranke mig til at bemærke, at Rigsdagen, inden den skilles ad, vil faae en yderligere Erfarings om, hvorvidt man kan vente sig en Indtægtsforøgelse, navnlig fra Vestindien (Latter). En anden af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Fenger) paa-